॥ २५ ॥ सृंजयस्यदौहित्रीतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ लुब्धोयतोमांहृतवान् नीचोयतोमदंगीकारंस्वयंनकृत

रुरोदसाशोकवतीबाष्पव्याकुललोचना ॥ प्रपेदेशरणंचैवशरण्यंभृगुनंदनं ॥ २५ ॥ रामउवाच यथात्वंसृंजयस्यास्यतथामेत्वंनृपात्मजे ॥ ब्रूहियत्तेम
नोदुःखंकरिष्येवचनंतव ॥ २६ ॥ अंबोवाच भगवन्शरणंत्वाद्यप्रपन्नास्मिमहाव्रतं ॥ शोकपंकार्णवान्मग्नांघोरादुद्धरमांविभो ॥ २७ ॥ भीष्मउ
वाच तस्याश्चदृष्ट्वारूपंचवपुश्चाभिनवंपुनः ॥ सौकुमार्यंपरंचैवरामश्चितापरोभवत् ॥ २८ ॥ किमियंवक्ष्यतीत्येवंविममर्शभृगूद्वहः ॥ इतिदध्यौचिरंरामःकृप
याभिपरिप्लुतः ॥ २९ ॥ कथ्यतामितिसाभूयोरामेणोक्ताशुचिस्मिता ॥ सर्वमेवयथातत्त्वंकथयामासभार्गवे ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वाजामदग्न्यस्तुराजपुत्र्यावचस्त
दा ॥ उवाचतांवरारोहांनिश्चित्यार्थविनिश्चयं ॥ ३१ ॥ रामउवाच प्रेषयिष्यामिभीष्मायकुरुश्रेष्ठायभाविनि ॥ करिष्यतिवचोमत्यंश्रुत्वाचसनराधि
पः ॥ ३२ ॥ नचेत्करिष्यतिवचोमयोक्तंजाह्नवीसुतः ॥ धक्ष्याम्यहंरणेभद्रेसामात्यंशस्त्रतेजसा ॥ ३३ ॥ अथवातेमतिस्तत्रराजपुत्रिनवर्तते ॥ यावच्छाल्वपतिं
वीरंयोजयाम्यत्रकर्मणि ॥ ३४ ॥ अंबोवाच विसर्जिताहंभीष्मेणश्रुत्वैवभृगुनंदन ॥ शाल्वराजगतंभावंममपूर्वंमनीषितं ॥ ३५ ॥ सौभराजमुपेत्याहम
वोचंदुर्वचंवचः ॥ नचमांप्रत्यगृह्णात्सचारित्र्यपरिशंकितः ॥ ३६ ॥ एतत्सर्वंविनिश्चित्यस्वबुद्ध्याभृगुनंदन ॥ यदत्रौपयिकंकार्यंतच्चिंतयितुमर्हसि ॥ ३७ ॥ मम
तुव्यसनस्यास्यभीष्मोमूलंमहाव्रतः ॥ येनाहंवशमानीतासमुत्क्षिप्यबलात्तदा ॥ ३८ ॥ भीष्मंजहिमहाबाहोयत्कृतेदुःखमीदृशं ॥ प्राप्ताहंभृगुशार्दूलचराम्यप्रि
यमुत्तमं ॥ ३९ ॥ सहिलुब्धश्चनीचश्चजितकाशीचभार्गव ॥ तस्मात्प्रतिक्रियाकर्तुंयुक्तातस्मैत्वयानघ ॥ ४० ॥ एषमेक्रियमाणायाभारतेनतदाविभो ॥ अभ
वद्भृदिसंकल्पोघातयेयंमहाव्रतं ॥ ४१ ॥ तस्मात्कामंममाद्येमंरामसंपादयानघ ॥ जहिभीष्मंमहाबाहोयथावृत्रंपुरंदरः ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगप
र्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिरामांबासंवादेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥७॥ भीष्मउवाच एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो ॥
उवाचरुदतींकन्यांचोदयंतींपुनःपुनः ॥ १ ॥ काश्येनकामंगृह्णामिशस्त्रंवैवरवर्णिनि ॥ ऋतेब्रह्मविदांहेतोःकिमन्यत्करवाणिते ॥ २ ॥

वान् अकामुकस्यकन्याहरणंदोषइतिभावः ॥ ४० ॥ क्रियमाणायाः बलादाहरणेनहिंस्यमानायाः कृहिंसायांस्वादिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिउद्योगप॰नैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥७॥ एवमिति ॥ १ ॥ काश्येकाशिराजकन्ये ॥ २ ॥

Digitized by Google